

Úvod

Za osobnost roku 2017 světová média označila Jeffa Bezose, zakladatele a šéfa amerického koncernu Amazon, který se letos s majetkem v hodnotě přes sto miliard dolarů hned dvakrát ocitl v čele žebříčku nejbohatších lidí planety.

Rozmach digitálních platforem jako Amazon, tj. internetových úložišť dat, kdy zaplacením vybraného tarifu je možné si nejen uložit neomezené množství dat, dokumentů, fotografií, videí apod., ale i sdílet je s přáteli, kolegy, rodinou a dále s nimi pracovat v textových zprávách, e-mailech či ukládat na „chytrém telefonu“, je jistě obdivuhodné a v mnoha ohledech i žádoucí. Jsme si ale schopni ohlídat, aby toto digitální prostředí, propojující poptávku a nabídku informací o nás, nezískávalo nevídanou moc nad našimi životy? A ten kdo ji získá, nezneužije ji tak, aby třeba sám, bez našeho vědomí, určoval, jakým směrem se naše životy budou ubírat?

Mocní tohoto světa se zpravidla nás obyčejných lidí neptají...

Rok 2017

Současnost – údaje od 1.1. do 31.12.2017 podle údajů ze zašovské matriky:

Narozeni:	5 dětí
Zemřelí:	8 občanů
Přihlášení:	1 občan + 2 občané ze Zašové
Odhlášení:	6 občanů + 1 občan do Zašové
Stav k 31.12.2017	506 obyvatel

Ve veselském kostele byly pokřtěny 3 děti a uskutečněno 9 pohřbů, sňatky nebyly uzavřeny žádné. Na obecním úřadě také nebyly uzavřeny sňatky občanů z Veselé.

Zemřelí:

23.2. zemřel po krátké těžké nemoci ve věku nedožitých 63 let Stanislav Mičola, s manželkou vychovali 2 dcery, dlouhá léta pracoval v místním zemědělském družstvu na pile. Ve svém volném čase se příkladně staral o tenisové kurty „Pod Smrčím“.

2.4. zemřel v meziříčské nemocnici František Kalčák, nejstarší obyvatel Veselé, bylo mu 96 let, obětavý a skromný člověk, původním povoláním pánský krejčí, ještě donedávna ochotně opravoval příležitostně konfekci, rád četl a byl velmi příjemný společník - známý svou zálibou v povídání vtipů a veselých historek.

19.4. zemřela Jana Rudolfová, bylo jí pouhých 48 let, vždy milá, usměvavá, i přes zdravotní problémy, kterými procházela (dlouhá léta čekala na transplantaci plic), se aktivně zúčastňovala veřejného života, mmj. pracovala ve volebních komisích, také se ráda věnovala svým koníčkům - krásně vyšívala a malovala.

25.5. za zvuku varhan a nádherného zpěvu jsme se rozloučili s Janou Bechnou, dcerou bývalého veselského varhaníka J. Bechného, která zemřela ve věku 70 let. Jana v dětství onemocněla obrnou, přesto se trpělivě starala o své rodiče a po jejich smrti žila v domku se svou dcerou.

4.7. zemřela Květoslava Janků ve věku 70 let, s manželem vychovali jednoho syna, do Veselé se přistěhovali na veselské paseky v roce 2000 po třiceti letech života v Rakousku, zdejší místo si oblíbili a jejich veselší sousedé a přátelé si pro jejich přátelskou povahu oblíbili je.

8.7. zemřela Aloisie Bechná ve věku 81 let, s manželem Antonínem vychovali 2 dcery a syna, často jsme tuto drobnou paní potkávali na kole, do pozdního věku jej používala. Při pohřbu pan farář ocenil, že často nosívala do kostela květiny.

15.9. ve věku 47let po těžké nemoci se rodina a přátelé rozloučili s Radkou Poláškovou, vychovala 2 děti – syna a dcerku, s níž žila u svého přítele ve Veselé. Byla velmi obětavá, i v době nemoci ráda chodila vypomáhat svým bývalým spolupracovnícím do prodejny potravin ve Veselé

25.10. ve věku 82 let zemřela Vlasta Pakostová, do Veselé se přistěhovala za svou dcerou, znali jsme ji jako vždy usměvavou šedovlasou paní, která chodila na procházky a nakupovat se svým malým psem

23.11. nečekaně zemřel ve věku 58 let Jaromír Mičola, dlouhá léta pracoval v ČSD jako strojvedoucí vlaku, aktivní tenista a fotbalista se s pyšnou radostí všechno, co uměl, snažil předávat svému vnukovi. My ostatní nezapomeneme na „Čolovo“ na hřišti typické „Ogaři, podme!“

Jubilanti:

85 let: Josef Jurajda

86 let: Anna Černochová

87 let: Ludmila Skalková

88 let: Ludmila Sadílková

89 let: Berta Porubová

91 let: Marie Idesová,

94 let: Vlasta Kubějová

Život v obci:

Stavební činnost

U kulturního domu vyrostlo nové dětského hřiště "Pod dubem", postavila jej firma FLORA SERVIS s.r.o.z Brna za cenu 253 725 Kč, na tento projekt získána dotace z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 177 607 Kč. Pískoviště, houpačky, kolotoč , posezení ve stínu dubu využívají hlavně maminky s dětmi.

Na dolním konci v lokalitě na Rovni bylo ukončeno napouštění rybníků.

Po pěti letech se podařilo novým majitelům opravit a uvést v život původní hospodářské stavení – jeden z nejstarších domů ve Veselé, v minulosti sloužící jako dům fojta - nejváženější osoby v obci. Bývalá zemědělská usedlost slouží nyní jako „Penzion na fojství“. Celý krásně rekonstruovaný areál je nyní využíván k pronájmu (celková kapacita při plném obsazení je 18 osob), ale také pro pořádání zajímavých kulturních akcí ve Veselé.

Původní vzhled fojství před rekonstrukcí

Fojství po rekonstrukci

Stará budova stodoly byla svým majitelem zbourána a přestavěna na sídlo firmy EUROnet group s.r.o. Zašová.

Po několikaleté rekonstrukci oltářního souboru byla 10.11. provedena v kostele sv. Martina náročná instalace nově opraveného oltáře – doplnil tak již zrestaurované sochy andělů, cherubů a rámu obrazu. V neděli 12.11. pak proběhlo slavnostní znovuposvěcení obrazu a soch andělů. Jedná se o vzácný barokní soubor převezenny ze zrušeného cisterciáckého kláštera na Velehradě bývalým mnichem Janem Nepomukem Weiserem , který pak působil jako farář veselské farnosti. Restaurováním soch se zabýval akademický sochař a restaurátor MgA. Jakub Gajda, Ph.D. z Ostravy, restaurování obrazu sv. Martina, který namaloval r. 1882 malíř Ignác Johann Berger, provedla akademická malířka a restaurátorka Romana Balcarová z Opavy. Na opravě vzácného vyřezávaného zlaceného rámu se podílela restaurátorská firma JAKUBEK z Ostravy. Celková oprava stála 963 716 Kč, z toho dotace z ministerstva kultury 670 tis. Kč, obec Zašová přispěla 150 tis. Kč a farnost 223 716 Kč. Na nedělní mši bylo panu faráři Jiřímu Poláškovu vysloveno poděkování veselských farníků za to, že se pustil do tak náročné akce. On sám děkoval všem, kteří se na opravách podíleli a bez jejichž ochoty by práce dokončena nebyla. Avšak jak řekl: „ je to jen část, práce tu je ještě jak na kostele!“, zbývá totiž restaurování soch sv. Šebestiána a sv. Rocha, opravy starých elektrických rozvodů, výmalba kostela, v téměř havarijním stavu jsou kostelní varhany a dřevo oltářů je silně napadené červotočem.

Kulturní dům ve Veselé má od května nového správce, pronájem sálu a úklid (i okolí) zajišťuje sociální podnik Klášter Zašová s.r.o. Ceny pronájmu: přístavek 500 Kč a celý kulturní dům 1500 Kč za den. Byl zrušen celoroční pronájem přístavku kulturního domu Veselá p. Janu Peroutkovi.

Poplatky v obci: vodné 30,- Kč za 1m2 odebrané vody z obecního vodovodu, poplatek za svoz odpadu činí 400,- Kč na osobu a rok, poplatek za psa 200,- Kč, důchodci a lidé bydlící na pasekách 100,- Kč za psa. Obec poskytuje občanům zdarma igelitové pytle na plasty, sklo čiré a barevné, papír a nápojové kartony pro sběr tříděného odpadu, který je odvážen v ohlášených termínech. Svoz směšného odpadu v popelnicích a kontejnerech se provádí 1x za 14 dní. Obecní kompostárna pro biologický odpad, stejně jako bezplatné uložení odpadu ve sběrném dvoře na Luhách, jsou hojně využívány všemi občany.

Služba seniortaxi – v pracovní dny od 6.30-15.30 hod za poplatek (platí pro cestu tam i zpět):

- 40 Kč do Zašové a Veselé (cesta tam i zpět)
- 70 Kč do Val. Meziříčí a Rožnova p. R
- 250 Kč do Vsetína, Nového Jičína

Schválený rozpočet obce na rok 2017: příjmy ve výši 56 053 tis. Kč, výdaje ve výši 67 053 tis. Kč, financování 11 000 tis. Vykázaná skutečnost roku 2017: příjmy 66 752 tis. Kč, výdaje 54 977 tis. Kč.

8.11. v kulturním domě ve Veselé na akci zvané „kulatý stůl“ zástupci Obce Zašová seznámili občany Veselé se záměry na příští období: přeložení trasy cyklostezky, která by nově vedla pod veselským mostem a kopírovala cestu „Pod zapadlým“, zde pak lávka přes řeku Bečvu a napojení na stávající cyklostezku. Chodníky od mostu po Ráj, označení ulic ve Veselé a Zašové. Hodně diskusí bylo ohledně špatného stavu cesty v Ráji, která není rovná, naklání se k potoku a je úzká, problémem je couvání hlavně v zimním období. Cesta je v majetku obce, letos provedená částečná oprava – srovnání klesající části - je ale nedostatečná, cesta je problematická i pro chodce a nebezpečná pro cyklisty a děti. Co nás ale potěšilo, je záměr obce zakoupit prázdnou a chátrající budovu původní základní školy s plánovaným využitím pro občany Veselé a předejít tak prodeji a následnému případnému spekulativnímu využití objektu cizími subjekty.

Zájmová, kulturní a sportovní činnost

Sbor dobrovolných hasičů – 23.9. v rámci konání závodu hasičské všestrannosti celého vsetínského okresu proběhlo slavnostní otevření nového sportovního areálu, který od září loňského roku začala budovat Obec Zašová. Areál je využitelný nejen pro hasiče (vytváří zázemí pro tréninky, soutěže a jiné pořádané akce), ale i pro všechny občany a hlavně děti. Slavnostního otevření se zúčastnili i významní hosté: hejtman Zlínského kraje Jiří Čunek, krajský zastupitel Ing. Jaroslav Kučera, starosta Krajského sdružení hasičů Zlínského kraje Ing. Josef Bernátík, starosta Okresního sdružení hasičů okresu Vsetín Jaroslav Polanský, jednatel firmy Cobbler s.r.o. Zašová Ing. Pavel Plešek aj. Po slavnostním přestřižení pásky byla symbolicky zasazena lípa. Následujícího závodu hasičské všestrannosti se zúčastnilo přibližně 350 mladých hasičů z celého okresu Vsetín. Tato zřejmě nejvýznamnější letošní akce veselských hasičů jen dokresluje význam tohoto spolku na dění ve Veselé. Stává se už tradicí, že se – a to nejen Veselané – těšíme na tradiční „zabíjačku“, kterou hasiči pořádají vždy v pátek před také v jejich režii organizovanou tradiční hodovou zábavou. Pro rozvoj sportovní činnosti hasiči využívají i finanční prostředky, které získávají z každým rokem pořádaného sběru kovového šrotu.

Tělovýchovná jednota sdružuje tři oddíly: oddíl házené a tenisový oddíl provozují své aktivity na hřišti a tenisových kurtech „Pod Smrčím“ a lyžařský oddíl se stará o chatu a lyžařský vlek nad Veselou. Tenisový oddíl pořádá pravidelně v létě turnaj mužů a pronajímá tenisové kurty zájemcům, lyžařský oddíl letos umožnil žákům základní školy v Zašové provádět v areálu lyžařský výcvik. V zimním období působí na lyžařském svahu vyškolení instruktoři z řad členů oddílu. Jejich služeb využívají hlavně rodiče malých dětí, které instruktoři učí lyžovat na vybudovaném malém dětském vleku.

Vydáním almanachu si připomněli členové Občanského sdružení RÁJ Veselá 10. výročí vzniku spolku. Almanach obsahuje i dopis hejtmana Zlínského kraje Jiřího Čunka, který sděluje: *„Milí obyvatelé a příznivci RÁJe, závidím vám. O co lidé věky usilují, to vy máte, dokonce v tom žijete. Ano, říkám to s nadsázkou a humorem, ale nutí mě to k zamyšlení, zda toto pojmenování není nepatřičné. Jaké to bude po smrti v ráji, je otázkou, ale vím jistě, že se člověk může cítit krásně, pokud má kolem sebe rodinu a přátele. Samozřejmě setkání, která již 10 let tvoříte, či se na nich podílíte, přináší účastníkům velkou radost. Je to umocněno výjimečností polohy Veselé, která nabízí úžasný pohled do údolí. O lidech na kopcích se říká, že mají v životě větší nadhled, což způsobuje nespoutanost omezeným prostorem. Možná právě proto se k vám tak rád stále vracím a vidím, že tento pocit nemám zdaleka sám.“*

Občanské sdružení RÁJ Veselá už letos nebude spojováno s **dětským souborem RÁJEK** – po téměř desetileté činnosti ukončil činnost. Děti z Veselé a ze Zašové vystupovaly na každé akci pořádané sdružením RÁJ, ale také v domovech důchodců, v hospicu Citadela a Domě sociálních služeb ve Valašském Meziříčí, na Zašovských slavnostech aj. Děti z Rájku zahajovaly plesy, výstavy a pravidelně sbíraly hlavní ceny na pořádaných soutěžích Talent Veselá. Řada dětí pak pokračovala v umělecké činnosti na základních uměleckých školách a v dalších souborech, práce s dětmi se pro mnoho z nich stala pracovní náplní. Rájek celou dobu vedla Anna Nováková.

Mysliveckému sdružení Vichury a Honebnímu společenství dělají také starosti přemnožená divoká prasata. V souvislosti s tímto vznikají zajímavé akce: na nové ulici v lokalitě „Na hradišti“ jeden z majitelů nových rodinných domů zorganizoval pro obyvatele ulice a kamarády společenskou akci „Divočák dodivočil“ s pozváním: „přijďte si s námi zadivočit 16.9. od 15 hodin, čuně, pivo a nealko zajištěno, alko s sebou...“ Zajímavá iniciativa k sousedskému setkání!

Veselští včelaři jsou sdruženi s včelaři ze Zašové a Stříteže n. B. v Základní organizaci Českého svazu včelařů Střítež n. B., Veselá má jednu z nejhustších sítí co se týká počtu včelařů na km².

Římskokatolická farnost – díky iniciativě pana faráře P. Jiřího Poláška pokračovaly i letos restaurátorské práce na oltářním souboru. Veselský kostel se stává v neděli místem setkávání farníků z Veselé, Malé i Velké Lhoty a Brňova, ale stále častěji je zde možno potkat i mladé rodiny s dětmi ze Zašové a Valašského Meziříčí. O obsluhu varhan se starají Mgr. Karel Pekárek a Štěpán Mach, pravidelně v neděli hraje a zpívá i veselská schola. Chrámový sbor účinkuje o vánocích a velikonocích.

Knihovna ve Veselé půjčuje každou druhou středu v měsíci knihy a časopisy pro dospělé za poplatek 40 Kč a pro důchodce, studenty a mládež za 20 Kč, je možné využívat i internetové služby.

Kulturní akce pro děti zabezpečuje také **mateřská škola ve Veselé**.

Veselá je součástí obce Zašová, už je samozřejmostí vzájemná návštěvnost pořádaných akcí. Je to dáno také i členstvím v jednotlivých spolcích.

Obec Zašová ze svého rozpočtu poskytuje příspěvky na činnost místních spolků a zájmových sdružení po vyhodnocení jejich předložených požadavků zastupitelstvem. Z rozpočtu roku 2017 obce Zašová obdrželi: Myslivecký spolek Veselá – Hrachovec 18 900 Kč, Občanské sdružení Ráj Veselá 24 600 Kč, TJ Veselá – lyžařský oddíl 144 200 Kč, TJ Veselá – tenisový oddíl 28 400 Kč, SDH 80 000 Kč.

Co se tedy v roce 2017 v obci Veselá událo?

Tříkrálová sbírka - první lednovou sobotu koledníci ve Veselé vybrali 25 938 Kč (za celou Zašovou vybráno 124 404 Kč, celkem na Valašsku 3 646 749 Kč). Výtěžek bude také použit na přímou finanční pomoc lidem v nečekané tíživé situaci, nákup kompenzačních pomůcek pro Pečovatelskou službu v Kelči a Rožnově p. R. a podporu Centra sociálně-materiální pomoci aj. Svátek Zjevení Páně, lidově „Třech králů“ (6.1.), odjakživa doprovázely lidové zvyky. Na křesťanském Východě se světí křestní voda a žehnají se řeky. Ve střední Evropě je zvykem žehnání domů, při němž se na dveře křídou píše písmena C+M+B s udáním letopočtu. V Čechách obvykle K+M+B. Nejsou to počáteční písmena jmen „Třech králů“: Kašpar, Melichar a Baltazar, jak se lidově traduje, nýbrž zkratka latinského *Christus mansionem benedicat: Kristus požehnej tomuto domu*.

28.1. karnevalovému veselí na podiu kulturního domu přihlížela obrovská velryba, kterou vyrobily děti v mateřské škole, námořníky a piráty se jen hemžilo – **dětský karneval**, pořádaný mateřskou školou ve Veselé, byl tentokrát v námořnickém stylu

18.2. tradiční **závody na lyžařském vleku** udělaly velkou radost hlavně dětem, kterých přišlo opravdu hodně. Podle věku byly rozděleny do několika kategorií, od nejmenších závodníků, které přišly povzbudit i paní učitelky z mateřské školy, až po už ostřílené závodníky, kteří lyžařský sport trénují celoročně s profesionálními trenéry.

25.2. veselší lyžaři uspořádali **rockový ples** – tentokrát v kulturním domě v Zašové (ve Veselé to nebylo možné, protože nájemce kulturního domu odmítl umožnit prodej nápojů a jídla v režii lyžařů), v Zašové velký úspěch sklidilo vystoupení Revival Night Work v podání děvčat lyžařského oddílu.

13.3. jsme měli možnost si poslechnout **besedu z cyklu „Návraty ke kořenům“** – zajímavé povídání p. Richarda Sobotky na téma „Historie Veselé“.

31.3. opět ve veselské knihovně poslední březnová noc se stala nocí pohádkovou v rámci **Noci s Andersenem**.

Do letošní turistické sezony vstupují Zašová a Veselá s novinkou: v iCafé v Zašové a u pana Jana Bechného ve Veselé jsou k dispozici **turistická razítka pro zájemce a turisty, kteří obcí procházejí**. V případě Veselé otisk razítka představuje znak Veselé – vyobrazení jezdce na koni s mečem, podle legendy jde o sv. Martina (patrona veselského kostela), který se dělí o svůj plášť s klečícím žebrákem. Obec uvažuje i vydávání turistických vizitek.

8.4. akce **Uklidíme svět, uklidíme Česko, Den pro Zašovou a Veselou** pojďme společně uklidit nepořádek a černé skládky.

5.5. po Valné hromadě občanského sdružení RÁJ **se v kulturním domě ve Veselé sešli veselští senioři**, aby společně s pozvanými zašovskými seniory strávili příjemné odpoledne s cimbálovou muzikou Radhošť z Rožnova p. R.

Obec Zašová se letos zúčastnila ministerstvem práce a sociálních věcí pořádané soutěže „Obec přátelská seniorům“ a v této soutěži obsadila 3. místo a získala tak i neinvestiční dotaci ve výši 727 255 Kč. Je to výsledek dlouhodobé proseniorské politiky obce, která podporuje finančně společenské akce pro seniory, klub důchodců a jako jedna z prvních zavedla službu senior taxi, hojně využívanou seniory hlavně k návštěvám zdravotního střediska v Zašové a ke specializovaným lékařům ve Valašském Meziříčí a Rožnově p. R.. Koncem roku byl obcí zorganizován pro seniory třídní autobusový zájezd do lázní Luhačovic s ubytováním v hotelu Praha, plnou penzí a poukazem na bazén a parafinové zábaly. Hodně veselských seniorů se zúčastnilo Dne pro seniory 13.12. v kulturním domě v Zašové, bohatý program a občerstvení byly hrazeny z projektu Obec přátelská seniorům.

17.6. **uspořádalo VZOD Zašová** (hospodaří již 25 let od roku 1992) **na farmě Luhy opět den otevřených dveří pro členy družstva a majitele pozemků pronajímaných družstvu**. Už fronta před stánkem s registrací avizovala velký zájem pozvaných i dalších účastníků, a to i přes deštivé počasí. Zajímavá byla vystoupení a následná diskuse s ministrem zemědělství Ing. Marianem Jurečkou, MVDr. Janou Novotnou – ředitelkou valašskomeziříčské mlékárny, zástupcem agrární komory Ing. Jindřichem Šnejdlou a vedením VZOD – témata byrokracie v podnikání v zemědělství, dotace, ceny mléka a vysoká cena másla pro spotřebitele. Komentované prohlídky farmy a stáje s 326 dojnicemi a novou technologií dojírny, odborný výklad zaměstnanců družstva včetně zajímavých informací o výsledcích a činnosti družstva, zaujalo hodně návštěvníků. Bývalí a současní pracovníci využili akci k vzájemným setkáním, děti byly nadšeny z možnosti si prohlédnout nejnovější zemědělskou techniku - v kabinách moderních zemědělských strojů děti se zaujetím sledovaly, co všech tyto stroje dovedou. Vedení družstva také připravilo účastníkům bohaté občerstvení.

V současné době družstvo hospodaří v katastru obcí Zašová, Veselá, Střítež nad Bečvou, Zubří, Vidče, Rožnov pod Radhoštěm, Krhová, Velká Lhota a Krásno nad Bečvou na 1549,82 ha zemědělské půdy, z toho je 825,76 ha orné půdy. Živočišná výroba aktuálně představuje chov celkem cca 1429 ks dobytka, z toho cca 635 ks dojnic plemene Holštýn, cca 562 ks mladého dobytka, cca 43 ks býků na výkrm a cca 189 ks masného skotu. Hlavním výrobním zaměřením Valašského ZOD je výroba mléka. Činnost družstva je převážně zaměřena na zemědělskou výrobu, tj. rostlinnou a živočišnou.

8.11. proběhlo v Praze v **Národním domě na Vinohradech slavnostní vyhlášení soutěže „Zemědělec roku“**. **VZOD Zašová jako jeden ze tří hlavních vítězů získalo titul „ Zemědělec roku v kategorii nejlepší chovatel v České republice“**, a to na základě vyhodnocení ekonomických výsledků hospodaření. Slavnostního vyhlášení se zúčastnili Ing. Jan Jadrníček – předseda představenstva a Ing. Josef Šustek – místopředseda představenstva VZOD Zašová.

25.6. proběhlo ve veselském kostele **svěcení zvonu pro občanským sdružením RÁJ vybudovanou zvonici v Ráji**. Bronzový zvon o váze 16 kg a průměrem 27 cm byl odlit ve známé výrobě zvonů paní Leticie Vránové-Dytrychové v Brodce u Přerova. Hodnota zvonu je 36 500 Kč. Do zvonice byly v kovovém pouzdru vloženy dokumenty a mince připomínající současnost. Slavnostní první zvonění po instalaci zvonu proběhlo 26.8. přímo v „Ráji“ za účasti zlínského hejtmána p. Jiřího Čunka. Účastníci si mohli poslechnout informaci o historii místa „Ráj“ a také hudební doprovod kapely Zašovjanky. Předseda občanského sdružení RÁJ zhodnotil desetileté působení spolku, který k tomuto výročí vydal Almanach v počtu 100 ks výtisků.

Na 46. místní výstavě drobného zvířectva s expozicí okrasného ptactva v Zašové ve dnech 1.-2.7. získal ocenění opět Stanislav Mikulěnka za králíka vídeňského modrého.

5.7. **třináctý ročník tenistového Memoriálu Františka Bechného** přilákal na veselské kurty 11 dvojic. Z vítězství se radovali pánové Zgarba a Juříček ze Vsetína.

8.7. v novém sportovním areálu „Pod Smrčím“ **soutěžili mladí hasiči „O pohár Veselé“**, dopoledne 25 družstev mladších a starších žáků v disciplínách požární útok a štafeta dvojic a odpoledne je vystřídal 28 družstev dospělých hasičů. V kategorii mužů zvítězilo a nový putovní pohár získalo družstvo „Veselá A“. Na soutěž navazoval ve dnech 16.-26.7. **letní tábor v tábořišti Posekanec u Litomyšle** – děti navštívily zámek Nové hrady, záchrannou stanici Pasička a Peklo Čertovinu u Hlinska. **Na zážitky bohaté prázdniny zakončili pak 19. 8. na zábavném dětském odpoledni**, které uspořádali veselští hasiči ve spolupráci s Obcí Zašová. Děšť děti neodradil – vyzkoušely si jízdu na segway, skákací hrad, aquazorbing, airsoftovou střelnici i bagrování v opravdovém bagru. Klaun si pro děti připravil různé soutěže a zajímavá byla i ukázka freestyle jízdy na BMX kolech a koloběžkách. **Na závěr - večerní rocková zábava** s ohňovou šou a ukázkou barmanského umění pobavila víc jak 200 návštěvníků.

2.9. **na Zašovských slavnostech bylo uděleno poděkování manželům Ing. Zdeňkovi a Anně Palátovým za dlouholetou – v jejich případě prakticky celoživotní společenskou angažovanost v obci Veselá**, nejen v budování obce, ale i v mnoha spolcích. Pan Zdeněk se ve volných chvílích věnuje myslivosti, včelařství a malování obrazů. Paní Anna 20 let psala obecní kroniku (od roku 1993 do roku 2012) a vedla také od roku 1965 kroniku nově narozených dětí ve Veselé: rokem 1992 je kronika téměř zaplněná a obsahuje údaje o celkem 276-ti dětí (131 chlapců a 145 děvčat). Kronika je ručně psaná a bohatě doplněná kresbami, každému z dětí je věnována jedna stránka kroniky, která začíná na prvním listu slovy:

„Aby zdravé, šťastné byly všechny, co se narodily.
Ať jsou vždycky veselé všechny děti z Veselé!“

15.10. obdržely veselské domácnosti Lidovecký zpravodaj – informační občasník zašovských a veselských lidovců, který se nesl v duchu nastávajících voleb do poslanecké sněmovny 20. a 21.10., kam za KDU ČSL kandiduje i náš starosta Bc. Jiljí Kubrický. V anketě, které se zúčastnili a na různé otázky odpovídali 3 kandidáti KDU ČSL za Zlínský kraj, náš starosta na otázku, zda je v našem politickém systému či v životě společnosti něco špatně a co by chtěl pomoci změnit, uvedl, že se mu jeví špatným systém přidělování dotací, kdy nahoře někdo určuje, do čeho se budou investovat peníze a dole na obcích pak vyhlášeným dotačním titulům přizpůsobují své plány. Princip by měl být opačný a bez té šílené byrokracie, která je s tím spojená.

Volby do poslanecké sněmovny skončily vítězstvím hnutí ANO, zvítězilo celorepublikově i ve všech krajích i v Zašové (volební účast 61,45% voličů), kde získalo 29,79% hlasů, dále následovalo v Zašové KDU-ČSL s 15,93%, SPD s 10,04%, ODS s 9,9%, Piráti s 9,84%, ČSSD s 5,82%, STAN s 4,85%, KSČM s 3,74%, TOP 09 s 3,18%, ostatní s hranicí pod tři procenta. Bez ohledu na trestní stíhání a soudně nevyvrácenou spolupráci s StB Andrej Babiš lidi přesvědčil, že stejně dravě jako řídí svou firmu Agrofert, bude vést i Českou republiku. Osvěžením letošních voleb z celostátního pohledu byl razantní vstup strany Pirátů, kteří skončili třetí v těsném závěsu za ODS, překvapením čtvrté místo Strany přímé demokracie Tomio Okamury, propad KSČM a nízký volební výsledek ČSSD.

11.11. opět **Svatomartinské veselí** započalo ve 12 hodin TeDeum v kostele za účasti krojovaných hasičů a zástupců spolku Ráj. V „Ráji“ bylo provedeno zvonění na nové zvonice a pak se průvod odebral k hasičské zbrojnici, kde jezdci na koních v dobových kostýmech předvedli scénku Jak se sv. Martin rozdělil se žebračkem o svůj plášť. Celou akci jistila i Zašovjanka, která hrála i v kulturním domě k poslechu při konzumování husy s knedlíkem a zelím, což připravil p. Peroutka. Kulturní dům praskal ve švech, hodně lidí využilo možnosti zakoupit si v předprodeji poukaz na jídlo v částce 100 Kč za jednu porci. Opět jsme se mohli setkat na této akci s naším hejtmanem p. Jiřím Čunkem.

Novým předsedou Strany svobodných občanů se stal zlínský krajský zastupitel Tomáš Pajonk z Veselé. Svobodní chtějí nízké daně, úsporný stát a vládu, která se dokáže ubránit i tlakům z EU.

V listopadu obec obcházeli agenti nově vzniklé akciové společnosti COOP JEDNOTA OBCHODNÍ s nabídkou odkupu podílu od členů Spotřebního družstva Jednota ve Vsetíně, za podíl v hodnotě 1 000 Kč nabízeli 10 000 Kč i více. Jako důvod uvedli, že chtějí změnit přístup vedení k pracovníkům a dle nich špatné hospodaření vedení družstva – využívání prostředků družstva k osobnímu prospěchu. Záměrem a.s. je získat odkupem podílů majoritní podíl na družstvu a získat tak svůj vliv na rozhodování. Podle informací z médií se jedná o a.s., která skupuje podíly v podobných družstvech po celé ČR se spekulativním záměrem, nicméně o této nabídce prodeje družstevního podílu byli občané informováni i prostřednictvím hlášení našeho obecního rozhlasu. Hodně členů nabídky odkupu využilo.

3.12. Rozsvěcování vánočního stromu – bohatý program včetně jarmarku v Penzionu na fojství a příchod Mikuláše s čerty a anděly dětem nastartoval adventní čas. Děti z mateřské školy v dalších týdnech navštívily zámek v Lešné s krásnou vánoční výzdobou, pozorovaly zimní oblohu ve valašskomeziříčské hvězdárně a prohlédly si vyřezávaný vánoční betlém ve firmě HaCase s.r.o. v Zašové.

Letošní vánoce byly opravdu magické a bohaté na kulturní zážitky, skoro by se dalo říct až neuvěřitelné na tak malou valašskou vesnici. Vánoční mše ve veselském kostele se opět nesla v duchu Jana Jakuba Ryby a jeho České mše vánoční. A nejen tady! – večerní mše zpívaná na Štědrý den a pak první svátek vánoční ve veselském kostele za doprovodu muzikantů souboru Bača z Valašského Meziříčí a mimořádně i **vánoční koncert v Zašové v kostele Navštívení Panny Marie 25.12.2017: Jan Jakub Ryba - Česká mše vánoční.** Na tomto koncertu totiž za účasti hudebníků orchestru opery Národního divadla Moravskoslezského s jeho sólisty Veronikou Holbovou (soprán), Annou Nitrovou (alt), Petrem Němcem (tenor), Romanem Vlkovičem (bas) a pod taktovkou dirigenta Adama Sedlického také zpíval Zašovský chrámový sbor pod vedením sbormistra Petra Borovičky a veselský chrámový sbor pod vedením sbormistra Štěpána Macha.

30.12. občanské sdružení RÁJ pozvalo všechny příznivce na **oslavy Silvestr o den dřív,** odpoledne měly děti setkání s klaunem, večer zahájený ohňostrojem pokračoval v sále kulturního domu ve Veselé hudebním programem – hrála skupina Gaspary a měli jsme možnost shlédnout a po ukončení i ochutnat předvedené speciality barmanské šou.

Výročí

Mocní tohoto světa se zpravidla nás obyčejných lidí neptají

9.1.2017 uplynulo 100 let od narození pátera Alfreda Pchálka, který působil ve veselské farnosti nejdéle ze všech kněží. Nastoupil zde v roce 1956 a i díky němu prošel kostel sv. Martina rozsáhlou rekonstrukcí. Po své smrti byl podle svého přání pochován mezi svými farníky na veselském hřbitově. V dopise dne 11.5.1975 píše: „veselský kostelík sv. Martina na Vsetínsku mi přirostl k srdci. Věncí ho lesem orostlá stráň, trochu podobná výběžkům Karpat“.

P. Pchálek se narodil 9.1.1917 v Kozmicích u Hlučina jako třinácté dítě z patnácti sourozenců. Studoval na gymnáziu v Hlučině a poté spolu se svým bratrem bohosloví ve Vidnavě. O jeho životní cestě se můžete dočíst podrobněji v článku PhDr. Jiřího Nemináře:

Válečná anabáze P. Alfreda Pchálka

Koncem července 1945 přišel stařícké Olze Pchálkové dopis odeslaný až ze slovenského Brezna. Po jeho otevření zažila zcela jistě nemalý šok, neboť v obálce našla psaní od svého druhorozeného syna. Již více než dva roky o něm neměla žádných zpráv, poté co na jaře 1943 upadl do sovětského zajetí. Jen ve *Sděleních arcibiskupského generálního vikariátu v Branicih* se v květnu 1943 objevilo smuteční oznámení, že Alfred padl na východě hrdinskou smrtí.¹

Úmrtní oznámení v aktech branického generálního vikariátu.

To však bylo v přímém rozporu s informacemi vojenské správy, která vedla Pchalka jako upadnuvšího do zajetí.² Není tedy jasné, odkud vzešla zpráva o jeho smrti a stejně tak nevíme, jakými informacemi disponovala rodina. Na každý pád však Alfredův dopis musel v létě 1945 vyvolat nemalý rozruch.

Zatímco pro nacistický režim se Alfred Pchalek stal hrdinou díky své domnělé smrti v boji, v poválečném Československu naplňoval požadavky kladené na hrdinství rovněž. Po pěti letech mimo domov se vracel v uniformě dělostřeleckého poručíka spolu s jednotkami „Svobodovy“ zahraniční armády. Osud Alfreda Pchalka v sobě spojuje snad všechny dějinné paradoxy typické pro střeoevropský prostor. Zrcadlí téměř bezmocné zajetí jednotlivce v osidlech velkých dějin. Zároveň však ukazuje schopnost vzepřít se jim a prosadit vlastní vůli. Málokomu se ostatně podařilo spojit v jedné osobě bývalého vojáka *wehrmachtu*, československé zahraniční armády, ale také katolického duchovního a příslušníka režimní organizace *Pacem in Terris*.

¹ Mitteilungen des Erzbischöflichen Generalvikariats in Branitz (Erzdiezöse Olmütz), Mai 1943, s. 33.

² Deutsche Dienststelle Berlin (WAST), osobní karta Alfreda Pchalka.

Alfred se narodil 9. 1. 1917 v Kozmicích jako třinácté z patnácti dětí sedláka Reinharda Pchalka a jeho ženy Olgy.

Rodiče Pchalkovi se svými 15 dětmi u příležitosti jejich stříbrné svatby v roce 1923.

Třebaže se nejednalo o zámožnou rodinu, dopřáli rodiče svému teprve druhorozenému synovi studium na hlučínském reálném gymnáziu.

Tablo maturitního ročníku 1938. Mezi Pchalkovy spolužáky patřil také později proslavený básník Josef Kainar (poslední ve třetím sloupci zprava).

Maturitní fotografie Alfreda Pchalka.

Zatímco Alfred dospíval a připravoval se k maturitě, spěla politická a společenská situace k nevyhnutelnému dramatu. Zjitřené nálady mezi obyvatelstvem československého pohraničí se stupňovaly a na obou stranách se ke slovu dostávaly projevy čím dál vyhrcořenějšího nacionalismu. Za těchto okolností Alfred Pchalek spolu se svým o rok mladším bratrem Josefem v roce 1938 odmaturoval a společně se chystali nastoupit do kněžského semináře v Olomouci. Oba měli jasný cíl stát se služebníky Páně. Ještě před započítím jejich studia však došlo k závažným geopolitickým změnám, které s sebou přinášely fatální důsledky. Odstoupení československého pohraničí Německu způsobilo, že se v něm ocitla i podstatná část olomoucké arcidiecéze. Kněžský seminář se však nacházel v Olomouci, tedy v zahraničí. Z toho důvodu bylo adeptům teologie z německé části arcibiskupství umožněno studovat v semináři vratislavské arcidiecéze ve Vidnavě.³ Semestr začínal toho roku 3. listopadu. Ke studiu se však dostavil pouze Alfred Pchalek, neboť jeho bratr musel kvůli onemocnění tuberkulózou požádat o odklad.⁴

Alfred Pchalek (první zprava) ještě jako student bohosloví se svými spolužáky, kteří již byli povoláni k německé armádě.

Z Vidnavy se mezitím stala opět Weidenau a z československého příslušníka Alfreda Pchalka říšskoněmecký občan. Coby mladý a zdravý Němec byl uznán schopným služby v německé branné moci, od níž jej nezachránilo ani studium teologie. Povinnost narukovat jej však dočasně minula, a tak strávil ve Vidnavě necelé tři semestry. Teprve v listopadu 1939 se opět ozvala vojenská správa, pročež nezbývalo, než odložit kleriku a nastoupit službu v armádě.

Spokojený oběd po úspěšně složené zkoušce z filosofie. Krátce poté přišel dopis s následujícím zněním: „Okamžitě přerušte studium a hlase se u své jednotky.“

³ Původně seminář vychovával kněze pro českou část vratislavského arcibiskupství.

⁴ ZA Opava, f. Arcibiskupský kněžský seminář Vidnava, k. 33, ič. 92, osobní spisy Alfreda Pchalka a Josefa Pchalka.

Šedozeleňou uniformu německého *Wehrmachtu* poprvé oblékl 19. listopadu 1939 ve slezské Vratislavi.

Voják Alfred Pchalek se hlásí do služby. Na sobě má plnou polní výstroj. Znamení na levém rukávu napovídá, že se jedná o radiotelegrafistu.

Je s podivem, že jakožto budoucí kněz nebyl zařazen k zdravotnické službě, nýbrž k službě ve zbraní. Zde však, jakožto abiturient, nebyl automaticky poslán do poddůstojnické školy s vyhlídkou na další postup, ale pouze do radistického výcviku. Pravděpodobně nebyl považován za dostatečně spolehlivého vzhledem k svému původu, absolutoriu československé školy, ale i náboženskému založení a studiu teologie. Jako radista se stal příslušníkem štábu pěšího pluku 38 (*Infanterie-Regiment 38*), který se úspěšně podílel na vojenské porážce Francie. Právě tento pluk vpochoďoval 14. května 1940 do Paříže a jeho štáb se na čas usídlil v hodovní síni královského zámku ve Versailles.⁵ Celého válečného tažení se účastnil také Alfred Pchalek. Když zbraně utichly, byl jeho pluk vyslán na zasloužený odpočinek, aby střežil pobřeží Biskajského zálivu. V březnu 1941 se pak jednotka nakrátko vrátila do univerzitního města Göttingen, kde byla posádkou, a již v červnu zahájila ze shromažďovacího prostoru Suwalki útok na Sovětský svaz. Pro Alfreda Pchalka to bylo již druhé vojenské přeřadení, kterého se účastnil.

V Sovětském svazu bojoval Alfred Pchalek na severním úseku východní fronty. Nemáme žádných zpráv, jak vypadala jeho činnost v tomto období. Pouze z jednoho ze tří dochovaných dopisů se dozvídáme, že byl v červenci 1942 vyznamenán. Nevíme za co, ani nevíme čím. Sám Alfred Pchalek se k této věci vyslovil následovně: „*Měl bych se vyjádřit k tomu, jak jsem přešel k svému vyznamenání. Bylo to všechno vlastně mnohem jednodušší, než si možná myslíte. Musíte ale správně rozumět slovu „statečný“. Nejen ten, který bez ohledu dává svůj život v sázku, může být nazýván statečným, aniž bych to chtěl popírat, obzvláště pokud se jedná o nasazení pro národ a obecné dobré. Nehledě na to, že se mezi těmito [statečnými] nacházejí mnozí, kteří jednají pouze ze ctižádosti, aniž by měli ponětí o hodnotě člověka. Velký je ten, který zná hodnotu svého života, a přesto jej z lásky ke svému národu riskuje. Ale jsou také jiní hrdinové. Je třeba ten, který svou službu národu vykonává věrně a pečlivě, méně hodnotný, než ten první? Zcela jistě nikoliv. Zde podeřzení z pouhé senzačnosti zcela odpadá. Copak by nemohl také on být vyznamenán? A že se nepočítám k těm prvním hrdinům, pro to mám také vážné důvody. Moji nejvlastnější úlohu, bez ohledu se nasadit, spatřuji v budoucnosti, ať s či bez vyznamenání. [...] Zcela se musím nasadit tam, kde opravdu mohu něčeho dosáhnout. Podeřzení ze zbabělosti tedy není na místě. Stojí přede mnou jedna úloha, která má uchvátit celý můj život.*“⁶ Není nutné sáhodlouze mezi řádky hledat smysl sdělení, aniž bychom si nevšimli, že Alfred Pchalek i na

⁵ <http://www.lexikon-der-wehrmacht.de/Gliederungen/Infanterieregimenter/IR38.htm>, [online], citováno dne 21. 3. 2016.

⁶ Rodinný archiv MUDr. Jáchyma Pchálka, dopis A.P. ze dne 9. 7. 1942, přeloženo z německého originálu.

frontě stále doufal, že se mu jednou podaří naplnit sen o vlastní kněžské dráze. O okolnostech svého vyznamenání nám však nic neprozradil. Zcela jistě můžeme usuzovat, že byl nasazen v první linii. O tom se ostatně zmiňuje i v dalším z dopisů: „*Těžký, těžký byl ten týden. 17. 7. to začalo a byl nejvyšší čas, že se včera večer stalo něco jiného. Tak těžké boje jsem doposud neprodělal a jsem jen šťastný, že jsem všechno se štěstím přestál. Včera už jsem například myslel, že všechno skončí, tak houževnatý, otřesně houževnatý byl Rus.*“⁷

Alfreda Pchalka se drželo štěstí, více než rok a půl bojoval na východní frontě, aniž by utrpěl zranění. Teprve 8. března 1943 se mu stal osudným. Toho dne upadl poblíž vesničky Kobylkino, 40 km jižně od Ilmeňského jezera, do sovětského zajetí. Po válce vylíčil celou událost v dopise bývalému řediteli vidnavského semináře: „*Někdy mi ještě vytane ten 8. března 43 před očima, náš ústup, obzvláště neutěšitelná poloha toho dne a mé zpola vynucené, zpola dobrovolné rozhodnutí. Myslím ještě na ten večer, když jsem stál s kamarády v lese a v duchu jsem se loučil s vlastí. Do budoucna existovalo jediné východisko. Po noci strávené 2 km za frontou (v týlu nepřítele) jsme se vydali na cestu do zajetí.*“⁸ Alfred Pchalek se tedy do zajetí nedostal individuálně, nýbrž s celou jednotkou za dramatických podmínek. To by také zdůvodňovalo, proč velení jeho jednotky nepojalo podezření na přeběhnutí. Shodou okolností se v ten samý den o více jak tisíc kilometrů jižněji odehrála bitva u Sokolova. Z německého pohledu šlo o bezvýznamnou šarvátku. V dějinách československého odboje však bitva jakožto první bojové nasazení východní jednotky zaujímá významné místo. Pro symbolické uzavření Pchalkovy vojenské dráhy v německé uniformě bychom nevybrali kurióznější datum.

Ani v zajetí neopustilo Alfreda Pchalka příslovečné štěstí. „*Že s námi zacházeli tak přátelsky, můžeme děkovat pouze Pánu. Také život v táboře nebyl tak nesnesitelný, i když ne právě lehký. Bylo to na Urale, kde jsme denně v lese řezali dřevo. Po osmi měsících jsem byl bez vlastního přičinění jen na základě české národnosti převeden přes Moskvu k československé jednotce, která se toho času také nacházela na Urale.*“⁹

Jediná dochovaná fotografie Alfreda Pchalka (vpravo) z Ruska.

Stal se jedním z vůbec prvních obyvatel Hlučínska, kteří na Východě rozšířili řady československého vojska. Oficiální záznamy, kdy a kde se tak stalo, se však rozcházejí. Dle odvodního protokolu byl odveden 8. listopadu 1943 v Novochoopersku,¹⁰ což působí poněkud nedůvěryhodně, vzhledem k okolnosti, že se toto městečko nachází mezi Voroněží a tehdejším Stalingradem. Vojenská knížka a kvalifikační listiny naopak odpovídají poválečnému vylíčení, poněvadž hovoří o 5. listopadu v zauralském Buzuluku.¹¹ Zde také absolvoval ještě před koncem roku 1943 poddůstojnický kurz. Jakožto zkušený německý voják a navíc maturant byl pro východní armádu vítanou posilou.

⁷ Tamtéž, dopis A.P. ze dne 26. 7. 1942, přeloženo z německého originálu.

⁸ ZA Opava, f. Arcibiskupský kněžský seminář Vidnava, k. 33, ič. 92, osobní spis Alfreda Pchalka, dopis řediteli semináře ze dne 19. 12. 1945, přeloženo z německého originálu.

⁹ Tamtéž.

¹⁰ Vojenský ústřední archiv – vojenský historický archiv Praha, databáze příslušníků zahraničního odboje, dostupné z: <http://www.vuapraha.cz/soldier/5951601> [online], citováno dne 21. 3. 2016.

¹¹ Vojenský ústřední archiv – vojenský historický archiv Praha, Fond kvalifikačních listin, kvalifikační listina por. Alfreda Pchalka. Protokol přezkušovací komise.

Rozrůstající se československé jednotky trpěly akutním nedostatkem důstojníků, a tak bylo jen otázkou času, kdy na tuto metu dosáhne i Alfred Pchalek. To, že byl dříve německým vojákem, nevadilo. Do vznikajícího armádního sboru byla přijímána spousta mužů ze slovenské a maďarské armády, ostatně i z německého *wehrmachtu* jich zde sloužilo několik set. Na rozdíl od oblasti Západu zde ale prověřování neprobíhalo tak pečlivě a podrobně, takže docházelo také k přijímání etnických Němců, nebo osob, které se do zahraniční armády hlásily, jakkoliv to lze v jejich tehdejší nelehké situaci pochopit, vyloženě z existenčních důvodů.¹² V době, kdy do zahraniční armády vstoupil Alfred Pchalek, se nábor teprve rozbíhal. Brzy však dosáhl masových rozměrů.

Pchalkova československá vojenská kariéra byla daleko strmější, než ta německá, kde za odsloužené roky obdržel obligátní hodnost *Obergefreiter*, což odpovídá zhruba české hodnosti desátníka. V zahraniční armádě byl okamžitě po ukončení poddůstojnického kurzu povýšen na svobodníka, 22. února 1944 pak následovalo povýšení na desátníka a již 1. dubna se z něj stal četař. Československá armáda využila jeho vojenské specializace a učinila z něj opět radiotelegrafistu, aby zužitkoval své bohaté zkušenosti. Nové působiště jej čekalo v Jefremově, kde byla od ledna 1944 formována 2. paradesantní brigáda, vůbec první československá výsadková jednotka s cílem působit v týlu protivníka. Proto nepřekvapí, že Alfred Pchalek musel za tímto účelem podstoupit intenzivní výsadkářský výcvik. Poněkud překvapivé však je, že nebyl jediným bývalým vojákem *wehrmachtu* u tohoto útvaru. Nikdo se však neznepokojoval jejich případnou zradou po vysazení na německém území. V červenci 1944 byl Pchalek jmenován velitelem spojovací čtyry dělostřeleckého oddílu a několik dní poté došlo také k jeho povýšení na podporučíka. To již se brigáda nacházela v Proskurově a počítalo se s jejím nasazením při přechodu Karpat. Měsíc poté vypuklo na Slovensku rozsáhlé povstání, které mělo mimo jiné vázat německé divize a umožnit Rudé armádě hladce proniknout karpatskými průsmyky. Sovětské politické vedení však otálelo se zahájením operací, takže veškerý potenciál slovenského povstání, včetně momentu překvapení přišel vniveč. Nedošlo ani k očekávanému nasazení 2. paradesantní brigády, která mohla povstalcům poskytnout nemalou podporu. Místo toho byla brigáda od září zapojena do karpatsko-dukelské operace jako obyčejná pěchotní jednotka, čímž vlastně docházelo k mrhání její unikátní bojovou hodnotou. Po 14 dnech došlo ke stažení brigády, poté co utrpěla značné ztráty. Teprve koncem září bylo s více než měsíčním zpožděním rozhodnuto, že jednotka bude konečně nasazena na Slovensku. Rozhodnutí však přišlo v době, kdy situace povstalců byla v podstatě již beznadějná a kdy se zdatně začalo zhoršovat počasí. To zapříčinilo nejen zdlouhavý přesun brigády leteckým mostem na povstalecké letiště Tri Duby, ale také četné ztráty v důsledku leteckých havárií. Brigádu bude čekat nelehký úkol bojovat v naprostém obklíčení. Přesto není vybavena dostatečnými zásobami. Již koncem října 1944 se zhroutí povstalecká fronta a veškeré zbylé jednotky přejdou na partyzánský způsob boje. Budou muset přečkat zimu na hřebenech Karpat za neustálého pronásledování německými protipartyzánskými jednotkami. V únoru 1945 se ze zhruba 2 000 příslušníků brigády probouje zpátky na osvobozené území necelých 600.

Alfred Pchalek však u toho nebyl. Do leteckého přesunu na Slovensko nakonec nebyl zařazen. Sám to 30 let po válce zdůvodnil tím, že počasí znemožnilo další lety, a tak zůstal se třemi stovkami svých spolubojovníků u hlavních sil československého sboru.¹³ Jestli tomu tak opravdu bylo, není zcela jisté, neboť Pchalkova tehdejší výpověď je vzhledem k době svého vzniku značně tendenční. Navíc se v ní vyskytuje několik nesrovnalostí, které nutí současného čtenáře k obezřetnosti. Zmiňovaný článek sepsaný 30 let po válce je však jediným pramenem pro Pchalkovo působení v karpatsko-dukelské operaci. Proto ani nevíme přesně, k jaké jednotce byl poté, co zůstal v zázemí, vlastně přidělen. Sám se zmiňuje o tom, že byl zařazen ke 3. brigádě, konkrétně k jejímu 1. praporu majora Josefa Knopa. Ten však ve skutečnosti velel 2. praporu 1. pěší brigády. Dle vlastních slov, se Pchalek ujal velení pěší čtyry, avšak ani na tomto místě dlouho nepobyl, neboť po několika dnech utrpěl zranění. „*Útočíme denně, ale kóta se zdá nedobytnou. Po jednom útoku jsme zasypáni palbou minometů. Zalehnout! Kryji se za tlustým pařezem. Vpravo ode mne - jen asi pět metrů - práskla*

¹² Jsou známy případy, kdy jednotliví exzajatci dezertovali opět k německým jednotkám.

¹³ Alfred PCHALEK, *V bojích u Dukly*, s. 2, koncept, 1975. V držení MUDr. Jáchyma Pchálka.

mina. Pocítím pálení v břichu. Rychle rozeprnu plášť. Nejen ten, ale i blůza a košile má díru. Sáhnu na tělo, nic. Chci vyskočit – levá noha neposlouchá. Teď teprve pocítím teplé vlhko na lýtku. Rychle stahuji botu, ponožku, nechce se mi věřit. Střepina velikosti půl palce proletěla koženou holínkou jen půl centimetru od tepny a vězí zamotána, ještě žhavá v ponožce. Narychlo obvaz a belhám se, opíraje se o tyč, dva kilometry na obvaziště,“ vylíčil okolnosti svého zranění P. Alfred Pchálek v článku pro Katolické noviny.¹⁴ Následovala asi tříměsíční rekonvalescence ve Lvovské nemocnici, zatímco válka nezadržitelně špěla k svému konci. Po vyléčení se Pchalek vrátil ke své staré jednotce, která se mezitím znovu formovala.

Na Slovensku jej také zastihl konec války, avšak domů se ani poté nemohl podívat. Dokud se situace nestabilizovala, nebylo možné získat řádnou dovolenou. Zejména kvůli nejistotě a zjištěnosti prvních poválečných měsíců se Alfred obával napsat domů. „*Dovedu si plně představit vaše utrpení v posledních časech, kdy jsem s úžasem sledoval postup fronty přes svou rodnou kolébku. Bojím se, že se něco stalo. A byla to právě nejistota a jakási zlá předtucha, která mě zdržovala od toho, abych se Vám okamžitě ohlásil. V domnění, že jakmile se ukončí válka a dostanu dovolenou, chtěl jsem všechno objasnit osobně,*“ líčil své dojmy v prvním dopise. Kromě slov útěchy a naděje se však v tomto psaní neopomněl zajímat o situaci na poli komunální politiky: „*Velmi rád bych chtěl vědět, jak funguje u nás doma náš národní výbor a kdo je jeho předsedou. Děje-li se Vám křivda, oznamte jim, že já se také ještě vrátím a podívám se jim na prsty.*“¹⁵ Alfred Pchalek si byl moc dobře vědom, že jakožto československý důstojník s aureolou osvoboditele, bude moci v novém uspořádání ledacos prosadit. Ostatně, již brzy se o situaci v rodných Kozmicích mohl přesvědčit osobně. Z Brezna byl záhy přeložen do Frenštátu pod Radhoštěm, odkud pak v srpnu nastoupil svou první poválečnou dovolenou. V té době také vyvíjel činnou aktivitu, aby mohl pokračovat v teologickém studiu. Dalo se očekávat, že bude z armády brzy propuštěn a semestr se nezadržitelně blížil. Všechny důležité dokumenty, jako například maturitní vysvědčení a výsledky zkoušek, se však nacházely ve Vidnavě. I přes určité logistické potíže se potřebné náležitosti podařilo včas vyřídit, a tak mohl Alfred Pchalek po šestiletém přerušení studia nastoupit v říjnu 1945 opět do kněžského semináře. Vysněný cíl se naplnil 29. 6. 1948, když v olomoucké katedrále sv. Václava přijal z rukou arcibiskupa Josefa Matochy kněžské svěcení. Stalo se tak deset let poté, co byl přijat ke studiu teologie, na prahu éry nesvobody, jejíhož konce mu nebylo souzeno se dožít.

Válečná anabáze Alfreda Pchalka se zcela oprávněně jeví neuvěřitelnou. Na počátku stál zapálený seminarista, který možná věřil na to dobré, co se v člověku nachází. Brzy se však naskytla nejedna příležitost, jež zavdávala podněty k hluboké deziluzi. Namísto kleriky oblékal po tři a půl roku německou uniformu, kterou pak na další bezmála dva roky vystřídala uniforma československá. Jaké asi byly jeho vnitřní pocity, když přešel na stranu dosavadního nepřítele, s vědomím, že bude bojovat proti svým dřívějším kamarádům? Jak se ztotožnil s tím, že nyní stojí po boku bolševické Rudé armády? Možná nebude zcestné se domnívat, že osudové zvraty přijal s plnou pokorou a vírou v Boží prozřetelnost. Sám to ostatně potvrzuje v prvním poválečném dopisu: „*Jediné, co bych chtěl napsat, je slavnostní Te Deum, neboť jen On sám řídil mé cesty.*“

V souvislosti s postavou Alfreda Pchalka vyvstává spousta otázek. K těm nejzávažnějším se řadí otázka, jak vnímal vlastní identitu? Těžko nalezneme jednoznačně verifikovatelnou odpověď, a tak nelze, než se spokojit s tvrzením, že svou identitu pod vlivem událostí dokázal měnit a přizpůsobovat daným poměrům. Studoval osm let na gymnáziu s českou vyučovací řečí, kde byl vystaven vlivu národně smýšlejících profesorů a spolužáků. V době studia ve kněžském semináři však byl veden pod národností Němec s mateřskou řečí moravskou. Měl možnost se přihlásit u představených a požádat o změnu, jako to udělali někteří jiní bohoslovci z Hlučínska, avšak neučinil tak. Již coby německý voják píše matce o věrné službě svému národu, přičemž je evidentní, že má na mysli národ německý. S tím zcela nemilosrdně kontrastují jeho slova napsaná o třicet let později, jakkoliv byla podmíněna dobovým klimatem: „*Ne, nikdy nezapomeňme, jak trpěl náš národ za okupace, za zvůle fašismu a že*

¹⁴ Tamtéž, s. 3.

¹⁵ Rodinný archiv MUDr. Jáchyma Pchálka, dopis A.P. ze dne 10. 7. 1945.

mu hrozilo úplné vyhlazení, nebýt nezištné pomoci věrných přátel – vítězné Sovětské armády – ale i nezlomné vůle lidu svobodně žít.“¹⁶ Je zcela evidentní, že v letech hluboké normalizace nemohl svobodně zhodnotit válečné události a svou vlastní úlohu. Přesto poněkud zaráží, s jakou lehkostí přešel dobový slovník a zmanipulovaný výklad tehdejšího dění.

Zásadní moment v jeho životě představuje, když se v zajetí přihlásil k české národnosti. Již nevíme, co jej k tomu vedlo. Mohl oportunisticky očekávat, že česká národnost bude za daných podmínek zavádět k lepšímu zacházení. Mohlo se ale také jednat o přičinění sovětského úředníka, který zaznamenal národnost podle mateřské řeči. Jak poukázal Mečislav Borák, sovětské orgány nebyly při evidování zajatců příliš důsledné v rozlišování národnosti a státní příslušnosti.¹⁷ V každém případě tato okolnost předznamenala jeho další osudy. Je příznačné, že již někdy od roku 1938 se Pchálkův život vedl v několikeré podvojnosti. V duši se mu snoubily známky české a německé identity, a poté co narukoval k armádě, musel akceptovat novou roli vojáka, mezi jehož úkoly patří také zabíjení. Jak se budoucí kněz vyrovnával s tímto nelehkým dilematem, zůstane provždy skryto. V případě vlastní národní identity však vykazuje schopnost přizpůsobovat ji podle potřeby. Zatímco tedy v létě 1945 se v něm ozývá hrdý československý důstojník, který si plně uvědomuje svůj potenciál v novém zřízení, před Vánoci téhož roku se svému dřívějšímu německému řediteli téměř omlouvá, že cesty, kterými doposud kráčet, nebyly nastoupeny ze svobodné vůle. O dalších 30 let později již zcela instrumentálně přizpůsobuje vlastní minulost, aby se jeho odbojová účast zaskvěla v co nejpříznivějším světle. Do jaké míry mohly být tyto kroky ovlivněny příslušností k organizaci *Pacem in Terris*, nevíme. Je však jisté, že ze strany vládnoucího režimu musel být vystaven enormnímu tlaku.

¹⁶ Alfred PCHALEK, *V bojích u Dukly*, s. 1, koncept, 1975. V držení MUDr. Jáchyma Pchálka.

¹⁷ Mečislav BORÁK, *Perzekuce občanů z území dnešní České republiky v SSSR, Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, Praha 2003, s. 117.*

Životní pouť Alfreda Pchalka se uzavřela 22. 11. 1987 ve Veselé, kde působil dlouhých 31 let.

P. Alfred Pchálka v době kněžského působení ve Veselé.

V jeho osobě odešel nesmírně oblíbený kněz, který se těšil značné popularitě nejen mezi svými farníky. Zároveň se uzavřel osud člověka, který byl zcela nemilosrdně vystaven působení velkých dějin reprezentovaných hrůzami války a dvěma totalitními režimy. Třebaže jeho rozhodnutí nebyla vždy svobodná, jedna věc zůstávala za všech okolností konstantní: hluboká víra v Boha a touha být jeho věrným služebníkem. Nikomu nepřísluší jej soudit, neboť nikdo z nás neví, jak by se v podobných situacích zachoval. Jeho příběh však minimálně může přimět k zamyšlení. Sám ostatně přináší více otazníků, než nabízí odpovědí. Jejich znalost nakonec ani není tak důležitá, jako pokládání nejrůznějších otázek a uvědomění si mnohosti možných výkladů.

Školství

Krásného úspěchu ve sportovní atletické soutěži Odznak všestrannosti olympijských vítězů od účasti v okresním a krajském kole až do republikového finále v Brně dosáhlo družstvo žáků Základní školy v Zašové, umístili se na 5. místě z 44 zúčastněných škol. Členy osmičlenného družstva byli i Jan Fridrich a Tomáš Pavelka z Veselé. Vznik této soutěže iniciovali naši zlatí desetibojaři Robert Změlík a Roman Šebrle.

Počasí u nás a v Česku

Začátek roku 2017 byl mrazivý, 9.1. naměřeno -34,6 st. na Rokytské slati na Šumavě, na Moravě v Rýmařově -28 st. Celý leden se teploty pohybovaly kolem - 20 st. a začátkem února připadlo velké množství sněhu, což udělalo velké starosti silničářům. Zima byla podle veselských lyžařů úspěšná, prakticky celé dva měsíce se lyžařské vleky nezastavily. Koncem února nastoupilo oteplení, ve Veselé 27.2. naměřeno +15 st., na některých místech v Čechách, zejména na Liberecku, vyhlášeny 1. a 2. stupně povodňové aktivity.

Oteplení začátkem března – teplotní rekordy až k +20 st. - způsobilo, že začaly kvést petrklíče a sasanky a včely opouštěly úly. Březen překonal teplotní rekordy, pražské Klementinum vyhlásilo tento měsíc za nejteplejší březen za posledních 242 let.

První a pořádné bouřky se ve Veselé objevily už 4.4. , 6.4. dokonce padaly kroupy, teploty nad 20 st. vystřídal chlad – noční teploty pod nulou a četné mrazíky.

18.4. ve Veselé napadl sníh – kolem 10 cm, zasypal rozkvetlé stromy třešní, meruněk, broskví, okrasné sakury na skalkách, rozkvetlé narcisy, tulipány, hyacinty, sasanky, blatouchy, podběl. Uklizené cesty s vyměněnými už letními pneumatikami (povinnost zimních skončila 31.3. či-li letním časem) způsobila dopravní nehody, řada aut a kamionů uvízla na horských silnicích, některé hlášeny jako nesjízdné, uklizené sypací vozy znovu vyjízděly na zledovatělé a sněhem pokryté cesty.

21.4. naměřeno na Šumavě na Jezerní slati -20 st., na jižní Moravě pomrzly meruňky, vinná réva, a to přes to, že pěstitelé pálili balíky slámy mezi řádky (vyčísleny náklady 20 tis. Kč na 1 ha) a pouštěli mlhu, aby aspoň trochu snížili mráz a zachránili nějakou úrodu. O měsíc později - 29.5. v Průhonicích zaznamenán tropický den +33,7 st., vedro a sucho pokračovalo, 28.6. ve Strážnici naměřeno 35,1 st.

1.8. se Obecní úřad v Zašové připojil k Povodím Moravy vyhlášenému zákazů čerpání povrchových vod (týká se šedesáti měst a obcí na Přerovsku), u nás veselského potoka - s tím, že toto opatření platilo až do 20. září a zalévat bylo možné pouze zachycenou dešťovou vodou. Důvod: velký deficit podzemních vod v celé České republice.

3.8. ve Veselé naměřeno +35 st., nejteplejší den roku v celé České republice zaznamenán ve Strážnici +38,3 st.

Celé září a začátek října byly hodně deštivé, na severní Moravě spadlo 225% průměrných srážek pro měsíc září a v ranních hodinách se vyskytovaly i přízemní mrazíky. Od půlky října srážky postupně ustaly a začalo se oteplovat. Přišlo na pár dní „tereziánské babí léto“. To umožnilo pokračovat ve sklizňových pracích a setí ozimů.

29.10. větrná smršť pustošila celou střední Evropu – podle meteorologů extrémně silná bouře byla nejničivější v Česku od orkánu Kyrill v lednu 2007. Na Sněžce byla naměřena rychlost větru 180 km/hod., kvůli následkům vichřice byly uzavřeny ZOO v Praze, areál Pražského hradu, 300 tisíc domácností zůstalo bez elektřiny, 4 lidé přišli o život kvůli padajícím stromům.

30.10. kopce nad Veselou pokrýl první letošní sníh – šlo však jen o jednodenní poprašek, ale 30.11. napadlo už kolem 20 cm sněhu.

V polovině prosince orkán v Beskydech způsobil popadání mnoha stromů, hlavně těch, které byly zasaženy kůrovcem. 30.12. cesty pokryla nepříjemná ledovka, nicméně druhý den - 31.12. v Dyjákovicích naměřeno už +14,2 st.

Významné události roku v České republice

Rok 2017 přinesl řadu změn – rodiny si díky vyšším daňovým slevám na děti polepšily o stovky korun, učitelům vzrostly platy o 15% a ostatním zaměstnancům ve veřejné správě o 10%, penzistům vzrostl důchod v průměru o 309 Kč. Celková průměrná mzda v České republice (na kterou ale stále dvě třetiny lidí nedosáhnou) činila na konci roku 29 050 Kč. Povinné účtenky začaly vydávat i všechny obchody. Nezaměstnanost klesla na 2,6%, v republice jezdí 5,5 mil. osobních automobilů a na 60,45 Kč se v říjnu vyšplhala průměrná cena čtvrtkilogramové kostky másla. Problém s máslem hlásila celá Evropa, byl nedostatek mléčných výrobků.

V prosinci se **Andrej Babiš stal novým českým premiérem**. Poprvé v historii České republiky je předsedou vlády politik z hnutí ANO - jiné strany než ČSSD nebo ODS i přes to, že čelí obviněním zpochybnujícím jeho podnikatelské aktivity.

Mezinárodní vědecky zaměřený web Science Alert zveřejnil **seznam zemí s nejlepší kvalitou života na světě - sedmou příčku obsadila Česká republika**. Místo fotografie Pražského hradu či jiného typického objektu ale web použil fotografie komunitní zahrady kavárníka Ondřeje Kobzy vybudované na střeše paláce Lucerna v Praze. Louku se zvířaty jako králíci, slepice, kozy, kde nechybí klavír a ping-pong, zpřístupnil veřejnosti. „*Měl jsem v úmyslu vytvořit náměstí se zelení, místo, kde se lidé potkají, projdou, dají si kávu. K tomu dostanou nevšední vyhlídku na město, z nadhledu můžou vnímat okolní architekturu i městské panorama*“, vysvětluje Ondřej Kobza. „*Inspirací pro zatravnění střechy Lucerny byly mimo jiné i zahraniční zákony, které ve vyspělých zemích, například ve Francii, fungují. Každá nová budova tam musí mít na střeše zahradu či solární panely. Nově ‘zazelenalá’ místa tak odpovídají na stále se zvyšující počet ploch, která zabírají auta. A to je mi více než sympatické.*“

Významné události ve sportu a kultuře v České republice

Málokterý sportovec boří hranice mezi možným a nemožným jako Adam Ondra, který je doma všude ve světě, kde může lézt po skalách. Stanovil nový stupeň obtížnosti, když v Norsku zdolal nejtěžší cestu světa. Lezení by se mělo objevit i na olympijských hrách v Tokiu 2020.

Osm týdnů se držela na pozici nejlepší tenistky světa Karolína Plíšková.

V srpnu proběhlo v Londýně atletické mistrovství světa a český divák se měl rozhodně na co dívat. Největší radost nám dělali oštěpaři, kteří posbírali celou medailovou sadu. Nejdříve si vyházela zlato Barbora Špotáková, o pár dnů později ji následoval Jakub Vadlejch, kterého od první příčky dělilo pouhých 16 cm, bronz si odnesl Petr Frydrych.

Na mistrovství světa v biatlonu v rakouském Hochfilzenu se českým biatlonistům dařilo. Gabriela Koukalová si dojela pro zlatou medaili ve sprintu, bronz ve stíhačce a stříbro z vytrvalostního závodu bral spolu s ní i Ondřej Moravec.

Na mistrovství světa v rychlostní kanoistice v Račicích se podařilo českým reprezentantům vybojovat šest medailí. Josef Dostál (kajak) a Martin Fuksa (kánoe) získali zlatou medaili na 500 m, Fuksa pak přidal stříbro na 1000 m a Dostál bral na stejné vzdálenosti bronz. Na další dvě bronzové medaile ještě dosáhl deblkajak na kilometru a čtyřkajak na pětistovce.

V Siera Nevadě na mistrovství světa ve snowboardingu sice Ester Ledecká zlato v paralelním slalomu neobhájila - dojela si však pro stříbro a v paralelním obřím slalomu zacinkalo i to zlato.

V jihokorejském Kangnungu proběhlo mistrovství světa v rychlobruslení a jak už je zvykem, česká výprava domů neodjela s prázdnou. Martina Sáblíková získala hned dvě medaile - zlato z pětikilometrové trati a stříbro pak brala na 3 km.

Tomáš Rosický kvůli zdravotním problémům oznámil ukončení sportovní kariéry. Česko možná nikdy v historii nemělo talentovanějšího fotbalistu. Užil si slávy v Dortmundu i Arsenalu Londýn, uznával ho celý svět.

Režisér František Filip obdržel novou *Cenu Thálie za šíření divadelního umění v televizi*. Mezi jeho nejznámější televizní seriály patří např. *Chalupáři*, *F.L. Věk*, *Cirkus Humberto* aj.

Cenu Kniha roku Magnezia Litera získala Bianca Bellová - česká spisovatelka s bulharskými kořeny. Její novela *Jezero* také získala Cenu Evropské unie za literaturu, jakož i Studentskou cenu Česká kniha. Vypráví příběh dospívajícího chlapce protloukajícího se ve zdevastovaném světě, na kterém se podepsala okupace i ekologická katastrofa.

42. Slavíka vyhrál opět Karel Gott, Lucie Bílá, z kapel skupina Kabát, mimořádnou cenu Slavíka pro výjimečnou osobnost získala zpěvačka Marta Kubišová, která v roce 2017 ukončila svou pěveckou kariéru. Vyhlášení výsledku diváckého hlasování provázela kontroverze. Ve skutečnosti získala nejvíce hlasů skupina Ortel poté, co se její ideoví sympatizanti zorganizovali na sociálních sítích. Pořadatelská agentura takové jednání vyhodnotila jako porušení soutěžních pravidel, a proto skupině a jejímu frontmanovi započítala počet hlasů z minulého ročníku soutěže. Tímto krokem změnila konečné pořadí v anketách zpěvák a skupina roku. Tato kauza vedla k několikaletému přerušení udílení cen hudební popularity Český slavík a odstoupení hlavního organizátora soutěže.

V roce 2017 zemřeli a nás opustili:

*Už chodí klekánice a burčák koštují
a chlapi z pálenice domu sa šněrujú
a plné demižóny vesele cingajú
ta jak kostelní zvony když sa z Říma vracajú.*

*Ej trnko, trnečko, ty naša cérečko
na stránich zelených máš svoje srdéčko
stráně sú kamenné, ono je plamenné
proto nám zahřeje aj nohy studené.*

11.2. zemřela valašská zpěvačka lidových písní - národní umělkyně Jarmila Šuláková, která si získala srdce posluchačů svým výjimečným hlasem a srdečným projevem. Působila jako sólistka BROLNu, s nímž procestovala doslova celý svět, cimbálové muziky Technik, spolupracovala s rozhlasem, televizí, valašskými soubory Vsacan a Jasénka a také s rockovou kapelou Fleret z Vizovic. Milovala Valašsko, zdejší nářečí, lidi i kroj a zasloužila se o to, že se valašský folklór stal známý po celé České republice.

Z dalších známých osobností, s kterými jsme se rozloučili, to jsou: Helena Štáchová - ředitelka loutkového Divadla Spejbla a Hurvínka, karikaturista Vladimír Renčín, zpěvačka Věra Špinarová, kardinál Miroslav Vlk, herci Jan Tříska a Květa Fialová, sochař Olbram Zoubek – autor posmrtné masky Jana Palacha, wimbledonská šampionka Jana Novotná, šéfdirigent České filharmonie Jiří Bělohlávek, generálporučík Jaroslav Klemeš – poslední žijící parašutista z 2. svět. války, Rajko Doleček – propagátor zdravé výživy a další.

Události roku 2017, které ovlivnily svět

Donald Trump se 20.1. oficiálně stal 45. prezidentem Spojených Států. Začal provádět řadu i kontroverzních rozhodnutí, zákaz vstupu pro obyvatele některých arabských zemí do USA, na hranicích s Mexikem plánuje postavit zeď.

Válka v Sýrii již trvá 6 let, znovu se rozhořely boje na Ukrajině. USA provedly letecký útok na letiště v Sýrii jako odvetu za použití chemických zbraní.

První den roku 2017 světem otřásl teroristický útok v Istanbulu, kde v klubu Reina lidé všech národností právě slavili začátek nového roku, když se ozvala střelba. K masakru, při kterém zemřelo 39 lidí, se přihlásil Islámský stát.

Velkou Británii poznamenalo několik teroristických útoků. Sebevražedný atentátník po koncertě zpěvačky Ariany Grande v Manchesteru zabil 22 lidí, zejména děti a teenagerů.

Vlna teroristických útoků se osobně dotkla i Čechů, v egyptské Hurghadě příznivec Islámského státu pobodal několik turistek, mezi nimi i šestatřicetiletou Češku, která pak zemřela v nemocnici.

Rok 2017 také zaznamenal rekordy co do klimatické změny - byl druhým nejteplejším od začátku měření. Arktický led nám taje pod rukama, klima se bouří a planeta se ohřívá. V červenci Francie oznámila, že v zemi by se do roku 2040 měly přestat prodávat benzinové i naftové automobily, následně i britská vláda chce od roku 2040 zakázat prodej aut s benzinovým či naftovým motorem. V té době už by měly být všechny vozy na britských silnicích plně elektrizovány.

Titul a ocenění osobnost roku časopisu Time získaly v USA ženy, které upozornily na problematiku zneužívání moci a sexuálního násilí v kauze Harveyho Weinstaina, hollywoodského filmového producenta, který doplatil na své sexuální skandály. Ke kampani se prostřednictvím sociálních sítí připojily miliony žen na celém světě a poukázaly tak na tento problém. Tak vznikla světová kompaň #MeToo. Tato vlna zasáhla mnoho zemí světa, například francouzské školství nebo katolickou církev. Jde o téma společenské nerovnosti, ve které žijeme. Nejen nerovností mezi ženami a muži, ale i mezi těmi, co moc mají, a těmi, co moc nemají. Výsledkem kampaně ve světě bylo, že se oběti násilí začaly cítit jako někdo, kdo má právo se ozvat. „*Je důležité si uvědomit, že osvětlení temných zákoutí minulosti by mělo sloužit především k nápravě budoucnosti. Právě k ní bychom se teď měli obrátit a začít společně pracovat na jiném uspořádání společnosti, která bude méně mocenská, méně hierarchická, více respektující a ve které problémy vysoce postavených žen pomůžou otevřít i každodenní násilí páchané na těch, kteří se bránit nedokáží*“ napsala Apolena Rychlíková, dokumentaristka a redaktorka časopisu Alarm.

Letošní World Press Photo získala fotografie australského reportéra Warrena Richardsons ze srbsko-maďarské hranice. Zachycuje dva dospělé uprchlíky, jak si ve snaze přejít ze země do země skrze ostnatý drát podávají kojence. Fotka má příznačný název Hope for a new Life (Naděje pro nový život)

16.6. ve věku 87 let zemřel Helmut Kohl, bývalý německý spolkový kancléř, který stál v čele spolkové vlády 16 let (1982-1998) – tedy déle než kdokoliv jiný. Do dějin se zapsal především jako strůjce znovusjednocení Německa v roce 1990, jako jeden z architektů evropské integrace a jeden z otců společné evropské měny. Helmut Kohl vyrostl na troskách druhé světové války. V patnácti letech tahal ze sutin mrtvoly a viděl nacisty, jak věší německé „dezertéry“. Svou politickou kariéru zasvětil jedinému cíli: už nikdy válka v Evropě. V roce 1998 mu Evropská unie udělila titul Čestného občana Evropy.

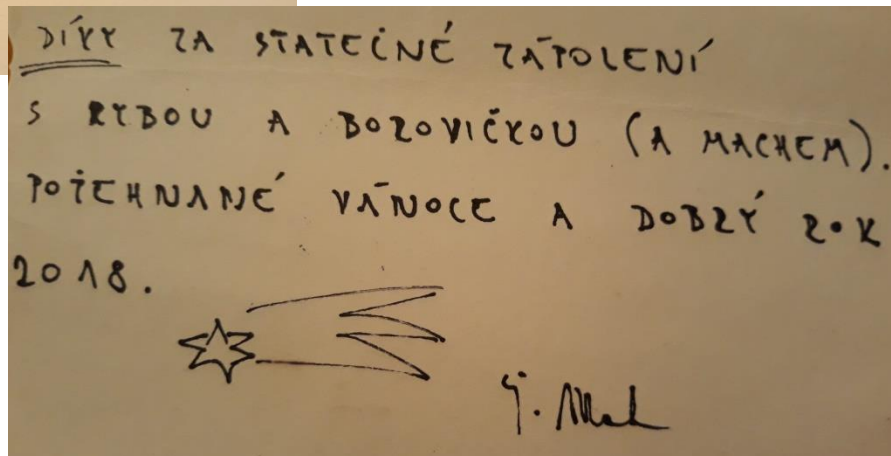
Závěr

Dočetla jsem se, že v posledních třech měsících roku 2017 bylo v České republice 4,9 miliónů uživatelů facebooku. A z toho těch, co otevírají facebook minimálně jednou každý den, je 3,8 miliónů. Žije nás tu kolem 10 miliónů....

Způsob trávení času a pojetí smyslu našeho života v takovýchto virtuálních hodnotách.... jak velká spotřeba energie, a nejen té elektrické!

No, ještě že máme ty svoje kořeny. Jsou důležité - říkají nám, kde je naše místo, často nám dávají odpověď na otázku kam a jak dál jít. A ... tradice! Jsou krásné!

Chraňme si tradice, ty staré, ale i ty nově vznikající!

Každý rok - **tedy už tradičně** – vždy po posledním předvedení vánoční mše ve veselském kostele – dostáváme všichni účinkující zpěváci a hudebníci od našeho sbormistra Štěpána Macha takováto (podotýkám, že každý rok jiná) krásná a milá přání. Přání vyrábí Štěpán a pomáhají mu jeho dcerky. Letos jsem si dovolila se s vámi o toto přání podělit.

Zpracováno s využitím informací od obětavých občanů Veselé, pracovníků Obecního úřadu v Zašové, přátel a známých, vydaných a pravidelně vydávaných informačních médií a internetu - s poděkováním všem jmenovaným.

Jarmila Kubrická

